

**ХРИСТО СМИРНЕНСКИ
ТРИ СЕСТРИ
НАРОДНА ПРИКАЗКА**

chitanka.info

ТРИ СЕСТРИ^[0]

*В „Търговска“ рано у зори
разхождаха се три сестри —
те: Клеветата, Пошлостта,
наред със тях и Глупостта.
Безмълвна пустота навред
простряла беше мъртъв стан,
а само глухо от „Балкан“
часовникът прозвъни пет.
Вървяха в такт сестрите три;
зад Люлин месецът се скри,
а изток, в пурпурни зари,
със златен блясък се покри.
И ето първата тогаз
започна с тих, но ясен глас:
„Сестри, минават ден след ден,
светът се сменя, ражда, мре,
но в туй нестихващо море
безсмъртна съм и бодра аз,
самотница като нощта.
Аз поздрав слънчев не видях,
но името ми над света
разлива мрак и сипе прах.
Над всяка лилия прострях
аз сянката на своя плац;
на всеки грях весталка бях,
на всяка подлост — верен паж.
За мене дом е отреден,
скован от срам, облечен с мрак,*

през лято, зима, в нощ и ден
не влиза в него слънчев здрак.
Там бухал, червей, ахтопод
живеят в братска дружба с мен,
а върху лигавия под
килим от мухал е прострен
и над железните врата,
на черен мрамор начертан,
се мярка надпис **Клевета**.
И там със поглед замечтан
аз пея, свиря на пиано в
безкрайни дни и часове
и моят замък се зове:
„Душицата на Добриянов^[1]““.

Едва завършила речта
бе първата, и в миг уста
отвори втората сестра.
„Сестри рождени — почна тя, —
къде, кога, от кой и как
родена съм — не се разбра,
но аз живея, туй е факт.
Летят години, векове,
но моят образ все блести
и мойто име пак зове
безчислените редове
на помрачените тълпи.
Като среднощен призрак аз
лятя с разпуснати коси
и моята нетленна страст
над хорските сърца виси.
Кого от тъмните тълпи
след себе си не дигнах аз,
кого зовът ми не упи
с бездушната си тежка власт?
За мен е роден всеки кът
и всеки властник ми е брат;

свещеник, воин, дипломат
над мен с любов и грижа бдят.
Банкер ли зърнете на пир,
дружбаши ли срещнете в файтон —
при тях съм аз и с тях безспир
ликуваме сред общий стон.
В „Леге“, „Търговска“^[2] и навред
вървя сред шумний маскарад
и честните в безчестний свет
с омраза **Пошлост** ме зоват“.

Замлъкна тя, след нея в миг
развърза третата език:
„Уви, съдбата мен, сестри,
с горчива участ нареди.
Бездомница аз дълго бях,
отритната от всеки праг,
навред ме срещаха със смях,
навред бях гостенин недраг.
Децата бягаха от мен,
а възрастните пък без свен
отричаха ме всеки ден.
И на кого ли по света
потребна бях аз — **Глупостта**.
Но след нощта настава ден
и ето ме щастлива днес,
днес храм издигнат е за мен
и там посрещат ме със чест,
а моят чуден храм е
„Земледелско знаме““...

В „Търговска“ рано у зори
разхождаха се три сестри —
те: Клеветата, Пошлостта
наред със тях и Глупостта.

[0] Публикация: Червен смях. Седмично илюстрирано литературно-хумористично списание. София, г. I, бр. 29 от 6 август 1920 г., с подпис: Хр. Смирненски.

Печата се със следната поправка:

Стих 12: „със златен блясък се покри“ вместо „със златен блясък се покри“. ↑

[1] Добриянов — Сава Донеv Добриянов (1876–1946) — буржоазен журналист, член на народняшката партия, редовен сътрудник на в. „Мир“, в който печата клеветнически статии срещу партията на тесните социалисти и работническото движение. ↑

[2] Търговска — улица в София с търговски магазини, днес вече не съществува, намирала се е между днешния площад „9 септември“ и бул. „Г. Димитров“. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.